

Μία σκηνή δραματική
κι' ὀλίγον τι σπαρακτική.

(Ὁ Φασουλῆς προσέρχεται μὲ θλιβερὸ χαβᾶ καὶ τὸν Φραντζέζο τὸν Λασσάλ ἀπὸ ταῦτι τραβᾶ, ὁ δὲ φιλεύσπλαγχος Τσιγγρός, ποῦ ὄλους βοηθεῖ, μὲ στεναγμούς καὶ δάκρυα τοὺς παρακολουθεῖ.)

Φ.— Ἄλλόν, ἄλλόν, μεσσιῆ Λασσάλ..

Λ.— Κὲ σκὲ βου φαίτ;

Φ.— Ἄ ρέστο...

δὲν σὲ γλυτόνει, μόν ἀμί, κανένα μανιφέστο.

Τί θὰ τραβήξῃς ἀπὸ ἡμᾶς ἕνας θεὸς τὸ ξέρι...

ἔμπρός, ἔμπρός ἰστὴ φυλακὴ, διαόλου κανονιέρη.

Λ.— Λεσσὲ μουά...

Φ.— Βρὲ τί λεσσὲ καὶ τὴν κακὴ σου ἡμέρα...

ἔμπρός, ἔμπρός ἰστὴ φυλακὴ, ν' ἀλλάξῃς τὸν ἀέρα.

Τσ.— Ποῦ μοῦ τὸν πᾶς, διαβόντρον γυιέ, τὸν ἀκριβὸ μου

[φίλο;

Φ.— Ἰστὴ φυλακὴ, νὰ σᾶς χαρῶ, σκοπεύω νὰ τὸν στείλω.

Κι' ἀφοῦ σοῦ ἐγκαινιάσε τὸ θέατρό σου πρῶτος

ἐκεῖνος πρέπει, τζόγια μου, δικαίως καὶ εἰκότως

νὰ κάμῃ τὰ ἐγκαίνια καὶ εἰς τὰς φυλακάς σου...

βάρδ' ἀπ' ἔμπρός, σιὸρ Τσιγγρέ καὶ παραπέρα στάσου.

Τσ.— Οὐγού, κακόσορτε Λασσάλ, τὰ ἔχεις σὰν χαμένα...

ἄλοι καὶ εἰς τὸ θέατρο, ἄλοι καὶ εἰς ἐμένα.

Φ.— Ἄλλόν, ἀνφάν ντὲ λὰ πατρί, πρίν ρίξῃς κι' ἄλλ' ὄβοῦζι,
Σαλούστε τοῦ Ρούτ-Βλάς καὶ Μέτρο ντὲ φόρξ μου-

Λ.— Ὅ! παζ ἐν μό, παζ ἐν ρεγκάρ!... [φλουζή.

Τσ.— Ἄλοι, ἄλοι καὶ πάλι!...

Ἰντα φουρτοῦνα ἔξαφνικὴ μᾶς ἦλθε ἰστὸ κεφάλι!..

Ἄλοι, ἄλοι, σιὸρ Λασσάλ, κατήφορο ποῦ ἴπρη!

ἄλοι καὶ εἰς τὴ μοῖρα σου καὶ ἰστὴ δικὴ μου μοῖρα...

Φαλήρισε τὸ θέατρο... προφτάσετε, γειτόνοι...

Οὐγού! ἦβοῖ! σιὸρ Λασσάλ κανεὶς δὲν μᾶς γλυτόνει.

Λ.— Ὅ! κρεατύρι! ὁ ντεζοννέρ!

Φ.— Ἰστὸ φρέσκο, κανονιέρη,

ποῦ ὄλους ἐπροσπάθησε νὰ βάλῃς εἰς τὸ χέρι.

Ἄλλὲ βουζάν, βατάν, σικτίρ καὶ σὺ ὁ θεατρώνης,

ποῦ δὲν σοῦ ἔρχεται καλὰ τοὺς ἄλλους νὰ πληρώνῃς

καὶ ὄλων τῶν ἠθοποιῶν τὴν γούνα ξετινάξῃς

μ' ἐκεῖνα τὰ προστίματα, ποῦ γιὰ ποινὴ τοὺς βάζεις,

ὡς ποῦ νὰ μείνῃς μοναχὸς μὲ τὸν σιὸρ Ἄνδρέα,

ποῦχει τὰ μάτια γαλανὰ καὶ τὴν οὐρὰ μακραιά.

(Ἀκούονται σφυρίγματα, μὰ πέφτουνε καὶ φράκαις
καὶ τὸν Λασσάλ ὁ Φασουλῆς τὸν ἀρχινᾶ ἰστῆς φά-
[παις.)

Λ.—'Ο σαπριστί! ό σάκρε νόν!.. πέστ... φίστρ... ό σακρε-

Φ.—Έ τὸ βουλέ, μουφλούζαρε, νὰ παίξης τὸν Μπα Μπλέ.
Λ.—'Ο μάπατρόν, κρενόν νιέ σιέν, έ βάντρο σέν γκρί, ζέ ριζ..

Φ.—'Ιλ φὸ παιγιέ, ίλ φὸ παιγιέ άρζάν κοντάν λέ γκάζ.
Τσ.— Κακόσορτέ μου Μέτρο νιέ φόρζ και πῶς νὰ σέ συν-

έγῶ γιὰ σένα ήκαμα ό,τι' μπορῶ νὰ κάμω. [δράμω;
Φ.—
'Ανβοαγιέ νιέ παραντί,
πάει τὸ πρῶτο πατρντί,
σου 'κόπηκε ό βήχας.

Έ βότρο γκλοάρ τούτ έ πασσέ
κι' ό Σγουτίας κλαίει διὰ σέ
κι' ό Στεφανής ό Ψύχας.

(Ένῳ φωνάζουν και οι τρεις μετά φωνής μεγάλης
πλακόνει με συνάλλαγμα ό Μπρούμης ό μπακάλης.)

Φ.—'Επλάκωσαν οι δανεισταί...

Τσ.— 'Αλοί, αλοί και πάλι!

Φ.— Δός τὸν παρᾶ, Σαλούστιε, 'στὸν Μπρούμη τὸν μπα-

Λ.— Νιέν έκω, ζέ νέ πα νταρζάν... [κάλη.

Φ.— 'Α ρέστο, κανονιέρη.

(Πλακόνουν δηὸ χασάπηδες με ξύλα εις τὸ χέρι.)

Φ.— Πῶ! πῶ! και ἄλλοι έρχονται ἀκόμη μουστερηδες.

(Πλακόνουν με τῆς βούρτσαις των καιδύο λουστρατζήδες.)

Φ.— Λέ ζούρ φατάλ έτ άρριβέ, και λύσε τὸ κεμέρι
και πλήρωσε τὸς δανειστὰς άμέσως, κανονιέρη,
τὸ κρέας τῶν χασάπηδων, τὸ λουστρο και τὸ ρύζι...
Τσ.— 'Αλοί, αλοί, σιόρ Λασσάλ, σ' αὐτὸν ποῦ σέ γνωρίζει!
Πρίν νάλλθ' ή ὥρα ήσβυσεσ κι' ήχάθησ κατὰ κράτος.

(Κι' ό δικηγόρος έξαφνα πλακόνει Μομφεράτος
με ὄγκον άποδείξεων κι' έγγραφων ὑπὸ μάλης
και σκούζουν οι χασάπηδες κι' ό Μπρούμης ό μπακάλης.)

Φ.— Δός τὸν παρᾶ...

Λ.— Κέ σκέ βου ντίτ;

Φ.— Γυρεύουν ὄλοι τόκο.

Τσ.— Πῶ! πῶ! τὰ συναλλάγματα έπήραν ὄλα φόκο.
Φ.— 'Αλοί, αλοί, σιόρ Τσιγγρέ, τὸν Νικολή σου ξύσε
κι' άμέσως τὸ κομπόδεμα γιὰ τὸν καλό σου λύσε.

Τσ.— 'Αλοί, αλοί, σιόρ Λασσάλ, τὸ κρέντιτο ήχάθη
και ήχασα ό κουζουλὸς ταύγά με τὸ καλάθι.
Κι' έγῶ τὸν Μεγαλόσταυρο έπίστευα νὰ πάρω,
μὰ τώρα καταντήσαμε κι' οι δηὸ μας γιὰ τὸ κάρο.

(Τοῦ θεατρῶνη τὸ αὐτί ό Φασουλῆς τραβᾶ
και τὴν Μασκὸτ τοῦ τραγουδεῖ με θλιβερὸ χαβᾶ,
ό δέ Τσιγγρὸς ακολουθεῖ και τοῦ βασιᾶ τὸ ἴσο
και δέκα πᾶνε άπ' έμπρός και ἄλλοι τόσοι 'πίσω,
κι' ό Μπρούμης κι' οι χασάπηδες κι' οι λουστροισι σάν
[Έβραῖοι

φωνάζουν 'στὸν σιόρ Τσιγγρό και τοῦ ζητοῦν τὰ χρέη.
'Αλλ' έξαφνα ό Βιαιλεὺς 'στὸ θέαμα προφθάνει
κι' ὄλα τὰ χρέη ό Τσιγγρὸς εὐθὺς ἀναλαμβάνει,

ἀφίνει δέ ό Φασουλῆς ταῦτι τοῦ θεατρῶνη
κι' ό Χιώτης ό φιλάνθρωπος κτυπᾶ τὰ πεινά του
και οὔτω πῶς ό Μέτρο νιέ φόρζ τὴ φυλακὴ γλυτόνει
χάρις εις τὴν εμφάνισιν τοῦ Μεγαλειοτάτου.)

Και ὀλίγαισ ποικίλαισ,
μ' ἄλλουσ λόγουσ 'Αγγελίαισ.

Ψυχώσεις, ὑπὸ Σίμου τοῦ και 'Αποστολίδη,
ποῦ τῆς φρενολογίαισ έσπούδασε τὰ εἶδη,
ήτοι λαμπρὰ μελέτη τῶν φρενοπαθειῶν,
μεστὴ πολλῆσ σοφίαισ, σπουδῆσ κι' ἀληθειῶν.
Αὐτὸ δέ τὸ βιβλίον πολλοὺσ θὰ σκανδαλίση
και ό Ρωμηὸς γιὰ τοῦτο πολλὰ θὰ διμλήση.

Χρονόπουλος ό Θεοδωρῆς εκ τῶν προσφιλεστέρων
και εις τὸν Πύργον Ιατρὸς εκ τῶν δοκιμοτέρων,
χωρὶσ πολλὰ τρεχάματα και δίχως φασαρίαν
ήραβωνίσθη κατ' αὐτὰσ τοῦ Δούνη τὴν Μαρίαν.
Και ό Ρωμηὸς άπό μακρὰν εκ μέσησ τὸν συγκαίρει
και χίλια εὐχεται καλά και εις αὐτὸ τὸ ταῖρι.

Τοῦ Ζαχαράτου άνοιξε τὸ νέο μαγαζὶ
και μέσα κι' έξω τῶβλεπαν οι φίλοι σάν χαζοὶ
και άστραψε ό καφφενέσ αὐτὸς τοῦ Ζαχαράτου
και ὄλοι τοῦ έφώναξαν «με γειά του και χαρά του.»

'Ο πρῶτος καλλιτέχνησ, Μπονάνος ό γνωστόσ,
ποῦ εἶναι εις τὰ γούστα τῆς μόδασ θαυμασιὸς,
καινούρια γιὰ κυρίαισ 'κουβάλησε καπέλα,
καθὼσ και ἄλλαισ μόδαισ, ποῦ εἶναι μία τρέλλα.
Λοιπὸν έμπρός, κυρίαισ, εις τοῦ Μπονάνου ἴσα,
νὰ 'δῆτε και νὰ 'πῆτε «ψυχὴ μου 'στὰ Πατήσα.»

Ρωμηοῦ 'Ημερολόγιον
με τὸ Μαρτυρολόγιον.

Κι' έγῶ 'Ημερολόγιον εκδίδω δίχως ἄλλο
κι' ὄλουσ τοὺσ Μάρτυρασ εκεί κατὰ σειρὰν θὰ βάλω
κι' άποκαλύψεισ, Φασουλῆ, θὰ έχωμεν ἀκόμα
κι' έξώφυλλον περιεργον μ' ένα μονάχα χοῶμα
κι' έπισκοπήσεισ τῶν μηνῶν κι' έσθ' ὄτε και μαντείασ
διὰ τὸ μέλλον και παρὸν πολλὰσ τε και παντοίασ.

Εἰσ μὲν τὸ 'Εσωτερικὸν
λεπτὰ πενήντα ή τιμή,
εισ δέ τὸ 'Εξωτερικὸν
έξῆντα και προπληρωμή.